

Střední škola
designu
Lysá nad Labem,
příspěvková organizace

PROGRAM PROTI ŠIKANOVÁNÍ

Název školy: STŘEDNÍ ŠKOLA DESIGNU LYSÁ NAD LABEM,
příspěvková organizace

Adresa: Stržiště 475, 289 22 Lysá nad Labem

Zpracovatel: PhDr. Vlasta Kočová, Mgr. Kateřina Hošnová

Termín realizace: školní rok 2024/2025

Střední škola designu Lysá nad Labem, příspěvková organizace, Stržiště 475, 289 22 Lysá nad Labem,
Bankovní spojení: KB, a.s. Nymburk, číslo účtu: 7935191/0100, IČO: 00663565, IZO: 15006865

Tel.: (+420) 325 551 074, email: sekretariat@ogdlysa.cz, www.ssdlysa.cz, datová schránka: ID: y58w9ef

Střední škola
designu
Lysá nad Labem,
příspěvková organizace

Obsah:

1. ÚVOD	3
1.1. Co je šikanování.....	3
1.2. Projevy šikanování.....	3
1.3. Stádia šikanování.....	4
1.4. Jak předcházet šikaně.....	5
1.5. Základní postup při řešení šikany na SŠD	6
1.6. Postup při pokročilé šikaně a nestandardní šikaně.....	8
1.7. Nevhodné postupy	8
2. Metodický pokyn MŠMT 2016	10

1. ÚVOD

Tento program vznikl na základě Metodického pokynu ministra školství, mládeže a tělovýchovy k prevenci a řešení šikanování ve školách a školských zařízeních, Č. j. 21149/2016 a je součástí preventivního programu školy.

Program proti šikanování ve škole slouží k vytvoření bezpečného, respektujícího a spolupracujícího prostředí ve škole, zaměřuje se především na prevenci šikanování a ukazuje postupy řešení šikanování. Je určen všem pedagogickým pracovníkům školy, dále pak nepedagogickým pracovníkům, rodičům a žákům školy.

Vytváření školního programu proti šikanování je dlouhodobý a trvalý proces.

1.1. Co je šikanování

Šikanování je jakékoliv chování, jehož záměrem je ublížit jedinci, ohrožit nebo zastrašovat jiného žáka, případně skupinu žáků. Je to cílené a obvykle opakované užití násilí jedincem nebo skupinou vůči jedinci či skupině žáků, kteří se neumí nebo z nejrůznějších důvodů nemohou bránit. Zahrnuje jak fyzické útoky v podobě bití, vydírání, loupeží, poškozování věcí druhé osoby, tak i útoky slovní v podobě nadávek, pomluv, vyhrožování či ponižování. Může se realizovat i prostřednictvím elektronické komunikace, jedná se o tzv. kyberšikanu. Ta zahrnuje útoky pomocí e-mailů, sms zpráv, vyvěšování urážlivých materiálů na internetové stránky apod. Pocit bezpečí každého jedince je neodmyslitelnou podmínkou vytváření produktivního prostředí a dobrého sociálního klimatu školy. Naše škola má proto povinnost předcházet všem náznakům agresivity a všem způsobům šikanování mezi žáky. Šikanování nesmí být pracovníky školy v jakékoli formě akceptováno. Šikanování se ve své zárodečné formě vyskytuje prakticky na všech školách. Probíhá nejčastěji mezi žáky ve stejné třídě či výchovné skupině a odehrává se v době přestávek, cestou do školy a ze školy, nebo v době osobního volna. Z hlediska trestního zákona může šikanování žáků naplňovat skutkovou podstatu trestných činů vydírání, omezování osobní svobody, útisku, ublížení na zdraví, loupeže, vzbuzení důvodné obavy, poškození cizí věci.

1.2. Projevy šikanování

Šikanování má ve svých projevech velice různou podobu.

Mezi základní formy šikany patří:

- fyzická agrese, přímá a nepřímá (patří sem i krádeže a ničení majetku oběti),
- verbální šikana, přímá a nepřímá – psychická šikana (součástí je i kyberšikana, děje se pomocí ICT technologií),
- smíšená šikana, kombinace verbální a fyzické šikany (násilné a manipulativní příkazy apod.).

Za určitých okolností může šikanování přerůst až do forem skupinové trestné činnosti a v některých opravdu závažných případech nabýt i rysy organizovaného zločinu.

Příklady přímých znaků šikany:

- soustavné posměšné poznámky, nadávky, hrubé žerty, hanlivá přezdívka na adresu určitého žáka, pokud to tento žák těžko snáší a trpí tím,
- jednostranné vyžadování věcných či peněžních darů,
- jeden žák vystupuje vůči druhému v roli „sluhy“ či „otroka“,
- často opakované poštuchování, strkání, údery, poškozování věcí, které žák neoplácí, na žáka je vyvíjen nátlak k vykonávání nemorálních až trestných činů.
- Příklady nepřímých znaků šikany:
- (potenciálně šikanovaný) žák se o přestávkách zdržuje stranou od ostatních, nemá kamarády,
- přestávky tráví v bezpečné blízkosti učitelů nebo mimo třídu. Vymýšlí si záminky, aby nemusel být ve třídě
- jeho prospěch se nevysvětlitelně zhoršuje, nesoustředí se na učení,
- má často poškozené nebo rozházené věci, často se mu „záhadně“ ztrácí, ve třídě, v šatně...,
- při týmových sportech bývá volen mezi posledními,
- působí smutně, stísněně, často chybí z nejasných důvodů, nevolnost, bolení hlavy,
- má-li promluvit před třídou, je nejistý a ustrašený.

1.3. Stádia šikanování

1.3.1. První stadium: Zrod ostrakismu

Jde o mírné, převážně psychické formy násilí, kdy se okrajový člen skupiny necítí dobře. Je neoblíben a není uznáván. Ostatní ho více či méně odmítají, nebaví se s ním, pomlouvají ho, spřádají proti němu intriky, dělají na jeho účet „drobné“ legrácky apod. Tato situace je již zárodečnou podobou šikanování a obsahuje riziko dalšího negativního vývoje.

1.3.2. Druhé stadium: Fyzická agrese a přitvrzování manipulace

V zátěžových situacích, kdy ve skupině stoupá napětí, začnou ostrakizovaní žáci sloužit jako hromosvod. Spolužáci si na nich odreagovávají nepříjemné pocity z toho, že chození do školy je obtěžuje. Manipulace se přitvrzuje a objevuje se zprvu ponejvíce subtilní fyzická agrese.

1.3.3. Třetí stadium (klíčový moment): Vytvoření jádra

Vytváří se skupina agresorů, úderné jádro. Tito širitelé „viru“ začnou spolupracovat a systematicky, nikoliv již pouze náhodně, šikanovat nejvhodnější oběti. V počátku se stávají jejich oběťmi ti, kteří jsou už osvědčeným objektem ostrakizování. Jde o žáky, kteří jsou v hierarchii nejnižší, tedy ti „slabí“.

1.3.4. Čtvrté stadium: Většina přijímá normy

Normy agresorů jsou přijaty většinou a stanou se nepsaným zákonem. V této době získává neformální tlak ke konformitě novou dynamiku a málokdo se mu dokáže postavit. U členů „virem“ přemožené skupiny dochází k vytvoření jakési alternativní identity, která je zcela

poplatná vůdcům. I mírní a ukáznění žáci se začnou chovat krutě – aktivně se účastní týrání spolužáka a prožívají při tom uspokojení.

1.3.5. Páté stadium: Totalita neboli dokonalá šikana

Násilí jako normu přijímají všichni členové třídy. Šikanování se stává skupinovým programem. Obrazně řečeno nastává éra „vykořisťování“. Žáci jsou rozděleni na dvě sorty lidí, které jsem pro přehlednost označil jako „otrokáře“ a „otroky“. Jedni mají všechna práva, ti druzí nemají práva.

1.4. Jak předcházet šikaně

Škola respektuje identitu a individualitu každého svého člena, odmítá násilí a zneužití moci v jakékoli podobě a přiznává riziko výskytu šikany. Škola tyto hodnoty jasně komunikuje směrem dovnitř školy i vně a zřetelně je hájí a prosazuje (např. tím, že objeví-li se šikana, přistupuje škola k řešení včasné a otevřeně).

Je důležité, aby se na vytváření bezpečného prostředí a předcházení šikany podílela celá škola. Stěžejní roli a zodpovědnost za tuto oblast nese ředitel školy.

- Pro prevenci i řešení šikany vedení školy určí konkrétní odpovědnost směrem k řediteli a jeho zástupcům, třídním učitelům, pedagogům, ostatním zaměstnancům školy, žákům, rodičům a školnímu poradenskému pracovišti, která je adekvátní jejich roli a možnostem (součást bezpečnostního a krizového plánu).
- Škola má nastavená konkrétní a srozumitelná pravidla v chování ve svém školním řádu, která jsou specificky vztažena také k projevům šikany (bude jasné, jaké chování je považováno za dehonestující a ohrožující a jak bude sankcionováno). Součástí školního řádu jsou pravidla pro používání informačních a komunikačních technologií, internetu a mobilních telefonů (během vyučování, o přestávkách, v prostoru školy).
- Škola nastavila důsledky za porušení pravidel u žáků, přičemž je důležité, že umí rozlišovat závažnost porušení. Pedagogové a ostatní zaměstnanci školy znají své pravomoci a aplikují pravidla chování a důsledky za nedodržení jednotně a konzistentně pro všechny žáky.
- Ve třídě by měla být nastavena třídní pravidla, která nenahrazují ani nezdvoujují školní řád. Ideální je, pokud se na tvorbě třídních pravidel a na reflexi jejich dodržování podílejí spolu s třídním učitelem do značné míry samotní žáci.
- Škola usiluje o včasné odhalení šikany a za tímto účelem má nastavený funkční systém vzájemné komunikace mezi pedagogy o signálech, výskytu porušení pravidel, nebo jiných rizikových faktorech tak, aby byl pedagog vždy včas informován o tom, jaká atmosféra je v jeho třídě.
- Škola zajistí informovanost všech svých členů o tom, co je a co není šikanování, jak se zachovat ve chvíli, kdy je žák nebo pedagog ohrožován agresory, a kam se může obrátit o pomoc. Žáci, pedagogové i rodiče jsou srozumitelnou formou informováni o tom, na koho se mají obrátit a jak a komu je možné si stěžovat, pokud nejsou spokojeni s postupem pedagoga nebo školy.
- Škola kontinuálně realizuje specifickou prevenci rizikového chování (včetně šikany), kterou má popsáno v Preventivním programu školy. Součástí tohoto programu školy

je také školní program proti šikanování. Současně má škola popsány postupy řešení krizových situací pro případ, že situace šikany nastala.

- Škola zajišťuje podporu a rozvoj pedagogů v podobě dalšího vzdělávání.
- Škola zajišťuje realizaci třídnických hodin, které by měly žákům poskytnout bezpečný prostor k reflexi vlastní zkušenosti ve škole, kdy mohou mluvit o své spokojenosti ve škole, pocitu bezpečí, vztazích ve škole a ve třídě, učit se efektivně řešit konfliktní situace atd.
- Škola má zmapovanou síť pomoci pro žáky i pedagogy ve svém regionu a navazuje s ní spolupráci (např. pedagogicko-psychologická poradna, speciálně pedagogické centrum, středisko výchovné péče a neziskové organizace, orgán sociálně právní ochrany dětí, krizové centrum, zdravotnická zařízení, Policie ČR případně další odborníci).

1.5. Základní postup při řešení šikany na SŠD

Hledáme odpovědi na následující otázky:

KDO je oběť? KDO je pachatel?

CO se stalo?

KDE k tomu došlo?

ČÍM byl čin proveden?

PROČ k tomu došlo?

JAK se to stalo?

KDY se to stalo?

Informují-li rodiče pedagogického pracovníka o podezření na šikanování, zahájí okamžitě vyšetřování šikany, spolupracuje se školním metodikem prevence (ŠMP) a výchovným poradcem (VP), informuje ředitele školy (ŘŠ). Má-li pedagogický pracovník podezření na šikanování, zahájí okamžitě vyšetřování šikany, spolupracuje se školním metodikem prevence a výchovným poradcem, informuje ředitele školy. V případě prokázaných projevů šikany neprodleně informuje ředitele školy, spolupracuje se školním metodikem prevence a výchovným poradcem. Vždy informuje rodiče o výsledcích vyšetřování šikany, kyberšikany, a to i v případech, že se podezření neprokáže.

1. Odhad závažnosti onemocnění skupiny a rozpoznání, zda nejde o neobvyklou formu šikanování:
 - úkol naplňujeme především prostřednictvím rozhovoru s informátory a oběťmi;
 - nesmí docházet k přímé konfrontaci pachatele a oběti.
2. Rozhovor s informátory a oběťmi:
 - po rozhovoru s informátorem následuje rozhovor s oběťmi (ne s podezřelými pachateli);
 - při rozhovoru s obětí je důležité, aby o tom nevěděli ostatní žáci (je potřeba ochránit ji před možnou pomstou agresorů).

3. Nalezení vhodných svědků:

- vytipovat členy skupiny, kteří budou pravdivě vypovídat (vybrat žáky, kteří s obětí sympatizují, kamarádi s ní, nebo ji alespoň neodmítají, žáky nezávislé na agresorech, kteří nepřijímají normy šikanování).

4. Individuální, případně i konfrontační rozhovory se svědky:

- rozhovory zorganizovat tak, aby o nich druzí nevěděli;
- vyskytnou-li se těžkosti, lze uskutečnit doplňující a zpřesňující rozhovory nebo konfrontaci dvou svědků;
- vážnou chybou je společné vyšetřování svědků a agresorů. Za zásadní chybu je považována konfrontace obětí a agresorů.

5. Ochrana oběti

6. Rozhovor s agresory, případně konfrontace mezi nimi:

- je to poslední krok ve vyšetřování;
- dokud nemáme shromážděné důkazy, nemá smysl vést tento rozhovor;
- cílem je agresory okamžitě zastavit a ochránit oběti, ale i je samé před následky jejich činů;
- zapsaný záznam založit do dokumentace ŠMP.

7. Výchovná komise:

- v rámci společného setkání pedagogů a žáka-agresora i jeho rodičů se rozhoduje o výchovných opatřeních;
- zapsaný záznam založit do dokumentace ŠMP.

8. Rozhovor s rodiči oběti:

- rodiče je třeba informovat o zjištěních a závěrech školy a domluvit se na dalších opatřeních;
- zapsaný záznam založit do dokumentace ŠMP.

9. Práce s celou třídou:

- (efekt metody usmíření, oznámení potrestání agresorů).

10. Třídní schůzka:

- informovat všechny rodiče o situaci ve třídě.

11. Selektivní prevence –

- informovat o potrestání agresorů, dále se třídou pracovat na budování kamarádských a bezpečných vztahů;
- obrátit se na odborníky.

1.6. Postup při pokročilé šikaně a nestandardní šikaně

1. Překonání šoku pedagogického pracovníka (bleskový odhad závažnosti a formy šikany) a bezprostřední záchrana oběti.
2. Informování vedení školy – domluva pracovníka, který odhalil šikanu, vedení školy, školního metodika prevence, výchovného poradce a případně dalších pedagogických pracovníků na spolupráci a postupu vyšetřování (přerušit výuku, zajistit dohled ve třídě, zamezit komunikaci mezi dětmi).
3. Zabránit domluvě agresorů na křivé výpovědi – rozdělit agresory.
4. Pokračující pomoc a podpora oběti – v případě vážnějšího zranění zajistíme lékařskou péči, co nejdříve informujeme rodiče. Nemá-li oběť vážnější zranění, poskytneme jí podpůrnou péči (navodíme pocit ochrany a bezpečí, je-li to možné, klademe otázky ke zmapování vnějšího obrazu).
5. Nahlášení Policii ČR.
6. Vlastní vyšetřování – vždy počkáme na vyjádření Policie ČR, domluvíme se, kdo bude šetřit. Výchovný poradce a školní metodik prevence případně začnou s vyšetřováním šikanování podle kroků 1 – 8 při vyšetřování počáteční šikany. Zapsané založit do dokumentace ŠMP.

1.7. Nevhodné postupy

Při řešení by se škola měla vyvarovat těchto nevhodných postupů:

- přehlížení, bagatelizací agresivního nebo násilného chování;
- odkazování na to, aby si oběť svoji situaci řešila sama, „postavila se jí“;
- nucení žáků, aby veřejně řekli, co viděli nebo se veřejně ihned na místě omlouvali;
- vedení rozhovoru s žákem o situaci před ostatními žáky, vedení rozhovorů žáků zapojených do šikany společně;
- nedostatečného vyhodnocení závažnosti problému a z toho plynoucí volby neadekvátních postupů nebo nepřiměřeného trestu;
- emotivního řešení problému (k řešení problému je třeba přistupovat věcně);
- agresivního řešení problému (např. násilím);
- příliš autoritativního řešení (např. zastrašováním nebo vyhrožováním), což může vést spíše ke zhoršení situace, případně ke skrytějším formám šikany, nebo i k jinému rizikovému jednání;
- předjímání recidivy útočníka;
- řešení i méně závažného rizikového chování v součinnosti s policií (zbytečná kriminalizace útočníka);
- automatického obviňování oběti (sekundární viktimizace);
- vyhýbání se problematickým aktivitám jako zdrojům budoucí šikany.

Řešením situací komplikovaného chování žáků se zabývá materiál Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) s názvem „Využití právních opatření při řešení problémového chování žáků na školách“, který je zveřejněn na webových stránkách MŠMT: <http://www.msmt.cz/vzdelavani/zakladni-vzdelavani/vyuziti-pravnich-opatreni-pri-reseni-problemoveho-chovani>. Podrobnější informace k možnostem právního řešení problematiky šikany ve školách je zpracováno v metodickém dokumentu „Poznámky k možnostem právního řešení problematiky šikany ve školách“, který je též zveřejněn na webových stránkách MŠMT: <http://www.msmt.cz/file/37239/> a který seznamuje školy s možnostmi preventivních, kázeňských a sankčních opatření při výskytech šikany ve školách.

Webové stránky s tematikou školní šikany a kyberšikany:

Společenství proti šikaně, www.sikana.org

E-Nebezpečí pro učitele, www.e-nebezpeci.cz

Národní centrum bezpečnějšího internetu, www.ncbi.cz

Sdružení Linka bezpečí (116 111), www.linkabezpeci.cz

Poradna webu Minimalizace šikany, www.minimalizacesikany.cz

Internet poradna, www.internetporadna.cz

Kontaktní centrum, které přijímá hlášení, týkající se nezákonného a nevhodného obsahu internetu, www.Horka-linka.cz

Poradna E-Bezpečí - poradenská linka zaměřená na prevenci rizikového chování na Internetu, www.napisnam.cz

2. Metodický pokyn MŠMT 2016

PŘÍLOHA 2: Protektivní a rizikové faktory úroveň

Protektivní faktory - společnost, komunita:

- nastavení hodnot ke vzdělání, podpora autority školy a pedagoga;
- příležitosti pro pozitivní angažmá dětí, např. nabídka mimoškolních aktivit pro trávení volného času dětí a mladých lidí; příležitosti pro účast na rozhodování pro děti, na utváření kultury a prostředí;
- nabídka služeb pro ohrožené rodiny a děti; nabídka služeb pro žáky a pedagogy ohrožené násilím ve škole, nabídka vzdělávacích programů pro pedagogy i zákonné zástupce apod.;
- spolupráce školy s organizacemi, které mohou pro prevenci a intervenci v problematice šikany vytvářet síť pomoci;
- podpora kooperace, tolerance, respektu a důstojné mezilidské vztahy a úcta k životu druhého člověka.

Rizikové faktory – společnost komunita:

- koncentrace rodin ohrožených chudobou, bezdomovectvím, sociálním vyloučením, národnostních menšin a etnik;
- nízká podpora školy ze strany zřizovatele a deficitní deklarace a podpora hodnot vzdělání, dobrého klimatu, bezpečí a spoluodpovědnosti;
- nevhodné nastavení financování škol, nedostatečná kvalita přípravy budoucích učitelů, nastavení legislativy, kurikula;
- neexistující nebo nekvalitní služby pro děti, rodiny i pedagogy;
- nedostupné vzdělání pro pedagogy (finančně, vzdálenost, dostupnost...);
- malá spolupráce mezi školou a organizacemi v regionu škola.

Protektivní faktory – škola:

- způsob vedení školy ze strany ředitele a zástupců podporuje vytváření kooperativního, respektujícího a pozitivního sociálního klimatu ve škole;
- přiznání možnosti výskytu násilí vůči pedagogovi, zajištění informovanosti o problematice; monitoring varovných signálů šikany ve škole;
- deklarované a sdílené odmítnutí násilí na škole směrem k žákovské i rodičovské populaci (pro rozvoj šikany jsou důležité postoje a reakce ostatních); včasné a adekvátní řešení při výskytu násilí;
- jasné rozdělení kompetencí a odpovědností v udržování dobrého sociálního klimatu na škole;
- nastavení jasných pravidel v chování na celoškolní i třídní úrovni a jejich důsledné dodržování;
- nastavení adekvátních opatření a sankcí při nedodržování pravidel v chování, jejich důsledné dodržování (avšak bez podpory dobrého sociálního klimatu jednostranný akcent na tresty naopak

zvyšuje pravděpodobnost výskytu šikany);

- funkční bezpečnostní a krizové plány;
- dostatečný monitoring fyzických prostor ve škole, která jsou vnímána.
- jako méně bezpečná, a přijetí bezpečnostních opatření;
- schopnost sebereflexe učitele (např. vědomí vlastních postojů, stereotypů a předsudků);
- podpora učitelů v rozvíjení jejich kompetencí v zacházení s obtížnými třídními kolektivy;
- intervize, supervize či mentoring učitelů;
- převládající atmosféra důvěry a spolupráce v pedagogickém sboru, která zvyšuje pravděpodobnost včasného odhalení vznikajícího problému

Rizikové faktory – škola:

- nejasné nastavení nebo nedůsledné dodržování pravidel chování a sankcí za nevhodné chování ve škole (žákům nakonec nehrozí nic, co by je od činu odrazovalo), zejména na středních školách;
- chybějící nebo nejasné směrnice školy pro udržování bezpečí a řešení krizových situací; nevymezený postoj k násilí ze strany vedení školy - projevy násilí ve vztahu k pedagogovi/žákovi bývají přehlíženy, bagatelizovány nebo zakrývány;
- ze strany vedení a dále pedagogů nedostatečně deklarovaná (k pedagogům, rodičům, žákům) a sdílená hodnota bezpečí a dobrého klimatu na škole;
- posměch, dehonestující komentáře, nevhodné, neuctivé chování mezi žáky, pedagogy, a pedagogy a žáky navzájem;
- nevhodně uplatňovaná kritika, sarkasmus, předsudky a stereotypy (mohou podněcovat zhoršování vztahů směřující k šikanování žáků jejich spolužáky) projevy nerespektu k autoritám ze strany žáků jsou obecně ve škole pojímány jako norma;
- negativní nebo ponižující komentáře vedení nebo ostatních pedagogů na účet jiného učitele před studenty;
- nedůvěra mezi pedagogy navzájem a nespolupracující prostředí;
- žáci jsou svědky agresivního chování mezi dospělými (bossing, mobbing, dehonestace pedagoga rodiči před dítětem apod.);
- neřešená šikana mezi dětmi;
- obava vedení školy o její pověst, pokud se na škole objeví šikana;
- koncentrace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

Výuka a třídní management – protektivní faktory:

- zapojování žáků do aktivit třídy a školy a posilování jejich pozitivní vazby na školu;
- vedení hodiny pedagog staví na silných stránkách žáků, žáci zažívají ocenění;
- dodržování dohodnutých pravidel;
- výuka je přibližována běžnému životu žáků a pedagog hledá cesty pro zaujetí výukou;
- pedagog používá vhodně humor při výuce a vyhýbá se sarkasmu nebo ironii vůči žákům;
- chová se konzistentně, spravedlivě a s respektem k individuální situaci každého žáka.

Výuka a třídní management – rizikové faktory:

- zapojování žáků do aktivit třídy a školy a posilování jejich pozitivní vazby na školu;
- vedení hodiny pedagog staví na silných stránkách žáků, žáci zažívají ocenění;
- dodržování dohodnutých pravidel;
- výuka je přibližována běžnému životu žáků a pedagog hledá cesty pro zaujetí výukou;
- pedagog používá vhodně humor při výuce a vyhýbá se sarkasmu nebo ironii vůči žákům;
- chová se konzistentně, spravedlivě a s respektem k individuální, nevhodné složení třídy.

Interakce mezi učitelem, učiteli a žákem, žáky – protektivní faktory:

- vnímavý učitel, který nevstupuje se žáky do konfliktu, se stará o to, aby se v základní míře žáci ve škole cítili dobře;
- pohotově reaguje na agresivní narážky nebo výpady žáků či studentů;
- chrání si své hranice a nepřekračuje ani hranice ve vztahu k žákům;
- je konzistentní v nastavování a udržování pravidel.

Interakce mezi učitelem, učiteli a žákem, žáky – rizikové faktory:

- konfliktní vztahy mezi žáky a učitelem;
- malá pohotovost učitele čelit konfrontaci ze strany žáků nebo limitovaná schopnost poznat nebo reagovat na překročení vlastních hranic;
- ignorování nebo vlastní bagatelizace prvotních projevů konfrontace nebo ne-respektu pedagoga žáky;
- ztráta pocitu dobrého místa ve škole ze strany učitele a/nebo žáka (např. cítí se odmítán, vylučován apod.);
- příliš osobní vztahy učitele s žáky; šikanující chování ze strany pedagoga vůči některému z žáků.

Školní poradenské pracoviště (dále jen ŠPP) spadá do oblasti poradenských služeb ve škole. Poradenské služby ve škole jsou zajišťovány výchovným poradcem, školním metodikem prevence a jejich konzultačním týmem složeným z vybraných pedagogů školy. Výhodou školního poradenského týmu je to, že umožňuje poskytnutí pomoci okamžitě a přímo na místě. Všichni členové týmu jsou odborníci, využívají znalosti prostředí a atmosféry školy, jsou dosažitelní nejen pro studenty, ale i pro rodiče a pedagogy. Cílem poradenství na naší škole je poskytovat bezpečnou, důvěryhodnou a efektivní poradenskou službu sloužící studentům, rodičům a pedagogickým pracovníkům.

Vypracovala: Mgr. Kateřina Hošnová, metodik prevence

PhDr. Vlasta Kočová, výchovný poradce

Schvaluje: Ing. Bc. Iva Valenová, ředitelka školy